

Крізь буревії історії

Свій відлік часу в історії наша газета розпочала напередодні переможного травня 1945 року. Невеличке за форматом видання дихало буревіями тих днів і, звичайно, крокувало в ногу з тодішньою політикою, слугуючи самій назві — «Під прапором Сталіна». Ми прагнемо віднайти в архівах дані про перших редакторів районки. На початку п'ятдесятих колектив очолював С. Колодій. У вересні 1956-го його змінив П. Сегада. Тоді ж дісталася газеті і нова назва — «Прапор комунізму». Свій редакторський пост П. Сегада передав В. Кузьмину. А в травні 1962-го припинився вихід у світ «Прапора комунізму». Натомість з'явилася міжрайонна газета «Радянське життя», розрахована на читачів Гощанського, Корецького, Острозького районів. Очолив її Є. Плахов. Він віддав всю енергію, журналістський талант гощанській районці, пропрацювавши на цій посаді більше 30 років. Саме тоді формувалася спочатку плеяда сількорів, а згодом і майбутніх журналістів. Тут, у «Радянському житті», гострили свої пера І. Ткач (проживає в Острозі і ще працює в районці «Життя і слово»), відомий гуморист і автор «Шалантуха» Є. Шепітько, автор кількох збірок В. Монаєнков, майбутній партійний працівник і журналіст А. Ми-

ронюк, майбутні редактори березнівської і радивилівської районки О. Матвієнко і Ф. Поліщук, журналісти «Червоного прапора» («Вільного слова») В. Маковська і П. Друзюк.

Багато років віддав журналістській професії колишній механізатор П. Гуменюк, засновник літературно-мистецької сторінки і об'єднання «Веселка».

Тодішні сількори Сильвестр Григорчук, Анатолій Родіонов, Дмитро Тарасюк, Спиридон Кравчук, автор цих рядків впевнено торували журналістські шляхи, закінчили факультети журналістики університетів, працювали в «Радянському житті». Нашу школу пройшли Володимир Тарасюк, нині викладач Ужгородського університету, і Володимир Заїка — фотокореспондент «Урядового кур'єра». Чималий доробок залишили на сторінках газети журналісти Володимир Гуменюк та Валерій Мельничук.

В 1991 році редактором районки було обрано А. Бабінця. З січня 1992-го газета вже мала іншу назву — «Рідний край». В серпні 1998 р. Андрія Бабінця призначили головним редактором обласної газети «Вільне слово», і редакційний колектив очолив я. На сьогоднішній день в його штатному складі всього 8 чоловік, чотири з яких — творчі. Це досвідчений журна-

ліст Ростислав Журомський, Юрій Кузьмін, Анатолій Кардаш і ваш покірний слуга. Не глаци, але скажу, що газету випускати дуже непросто. Це, мабуть, найтяжчі часи з моєї багаторічної журналістської практики, хоч і проголошена на державному рівні «свобода слова». Але віриться, що пройдемо і цей буревій. Тому й стараємося з допомогою наших позаштатних авторів робити газету читабельною, різноманітною. Ми висловлюємо їм щире вдячність за корисну і так потрібну всім співпрацю.

... Віхи історії. Гортаю сторінки районки. До болю знайомі прізвища: Віталій Теклюк, Любов Кубай, Віталій Омельчук, Надія Захарчук, Микола Сірук, Василь Бойчук, Микола Рябчук, Павло Остапюк, Андрій Пилипей, Ніна Кірик, Іван Трохимчук. Вони всі з моєї сількорівської юності.

Приємно й те, що не забули газету Микола Владичук, Надія Романчук, Володимир Андрійчук, Євстахій Жовнір, Валентина Герасимчук, Ростислав Зарічнюк та інші автори. Сьогодні написане ними завтра вже буде історією, втіленою в сторінки «Рідного краю», який став для багатьох журналістів справді рідним.

Євген ЛАНОВЕЦЬ,
редактор районної газети
«Рідний край».